

[Birthe Hansen]

af de små samfund, på bekostning af den lille købmand, den lille Brugs, den lille bager ude omkring. Derfor synes jeg, det er på tide, at man fra disse partiers side er klar over, at man nu må tage skeen i den anden hånd, at der nu skal ske noget.

Det synes jeg altså der skal, men jeg kan måske alligevel nære en vis bekymring, for det, der skal ske, forudsætter, siger ordføreren for det konservative parti – og jeg går ud fra, at regeringens handlingsplan forudsætter det samme – nogle analyser, som ligger til grund for det. Men min bekymring går ud på, om man virkelig har en viden om årsager og årsagssammenhænge, som er tilstrækkelig til, at man nu kan rette op på tingene, som de er i dag.

Jeg tror, det er meget svært. Ikke fordi vi ikke i SF synes, det ville være fint med en f.eks. 100 millioner kroners forsøgspulje, hvor man fik de interesserede parter, altså beboerne, den administrative og den politiske ledelse i kommunen, erhvervsorganisationer og andre foreninger til at sætte sig sammen og på deres grundlag og ud fra det syn, de har på deres lokalsamfund, gå i gang med nogle ting.

Men det må være en morsomhed fra forslagsstillernes side, når de mener, at dette udvalg så også skal sidde og fordele pengene. Hvis der bliver tale om penge i millionklassen eller mindre end det, mener jeg, det må være Indenrigsministeriet, der skal fordele disse penge. Jeg er dog ikke sikker på, at penge altid gavner mere, end de skader.

Poul Nødgaard (FP):

Vi har tidligere her i Folketinget haft en forespørgselsdebat om landdistrikternes problemer, og ved den lejlighed kan jeg erindre, at der præcis som i dag var en meget positiv indstilling til de problemer, som vi mere eller mindre alle sammen erkender eksisterer. Og hvad angår lekturer, kan vi vist heller ikke sige, at vi mangler ret meget. Vi har betænkning af december 1992 under titlen »Landdistrikternes ændrede vilkår«. Det var et godt grundlag for den føromtalte folketingsdebat, og regeringens handlingsplan, der nu også er lagt frem, af oktober 1993 var at betragte som en opfølgning af det dagsordensforslag, der blev stillet i Folketinget under en forespørgselsdebat til statsministeren.

Nu står vi her i flok og rad med alt dette materiale, herunder også Venstres og De Konservatives 20-punkts-plan, og spørgsmålet er derfor: Hvad skal vi så? Indenrigsministeren og andre har til dels givet det svar, som står her i mit manuskript, nemlig at jeg synes, det var en god idé, om vi satte os sammen på nogenlunde samme måde, som vi netop har gennemført f.eks. i forbindelse med forhandlingerne om en folkeskolereform, og prøvede at finde frem til en form for en landdistriktsreform. Det synes jeg ville være godt, for jeg tror, at det, vi trænger til, er en regulær reform, hvor vi gennemgår alle detaljer vedrørende landdistrikternes forhold på grundlag af det meget udmærkede materiale, der foreligger.

Jeg vil ikke afvise, at SF's ordfører, fru Birthe Hansen, kan have ret i, at der måske nok lige mangler nogle ting, men dem kunne vi jo tale om, hvis der blev et møde ovre hos indenrigsministeren, hvortil jeg altså håber og tror alle partier i Folketinget bliver indbudt for at være med til at sætte disse ting på plads.

Jeg bor selv ligesom fru Birthe Hansen i et lille landdistrikt, i en landsby, og har i øvrigt boet der i 33 år – altså tre år mere, end fru Birthe Hansen har boet i sin by nede på Lolland – så jeg kender også noget til nogle af de problemer, vi står og taler om i dag. Hvis vi kan blive enige, kan vi her i Folketinget skabe nogle forhåbentlig gode rammer, men rammerne skal altså fyldes ud af de lokalbefolkninger, der er i de enkelte områder. I den forbindelse synes jeg, at det vigtigste, der er at sige, er, at mange af de mennesker, som bor i landområderne, har en fantastisk positiv indstilling til og ligesom føler en form for medansvar over for det lokalsamfund, de bor i.

Derfor er jeg ikke i tvivl om, at hvis vi på den ene, den anden eller den tredje måde skaber nogle rammer, er der lokalforeninger, beboerforeninger osv. rundt omkring i landet, der er parat til at ville føre nogle af de ting ud i livet.

Et af de spørgsmål, jeg med det samme vil omtale over for både Venstre og De Konservative, der har fremsat det forslag, som reelt er til behandling her i dag, er de to punkter, man har med om økonomi. Tingene kan måske godt komme til at koste et eller andet – men jeg tror nu ikke, sagen er landsbypriser, idépriser, og hvad det hedder alt sammen. Jeg tror egent-